

17. a 18. století připravuje půdu pro moderní chápání dítěte jako svébytné lidské bytosti hodné nejvyšší ochrany a péče. K tomuto novověkému "obratu k dítěti" významně přispělo dílo filosofů Jana Amose Komenského, Johna Locka a Jeana Jacquese Rousseaua. Autor si na pozadí myšlenkových názorů jednotlivých myslitelů všímá, v čem pro každého z nich spočívá jedinečnost a nenahraditelnost dětského věku.